

УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЦТВОМ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ

Андріюк М.В., Полінкевич О.М.

Луцький національний технічний університет, м. Луцьк

Зважаючи на важкі загальноекономічні умови в нашій державі на теперішньому етапі розвитку, досить значна частина вітчизняних підприємств мають проблеми з платоспроможністю, деякі з них стоять на межі банкрутства, а значна кількість вже збанкрутувала. Під фінансовою кризою розуміють фазу розбалансованої діяльності підприємства та обмежених можливостей впливу його керівництва на фінансові відносини, що виникають на цьому підприємстві. Це вимагає рішучих кроків, тому що пов'язано зі значними втратами: 1) продажів короткострокових фінансових вкладень – найбільш простий крок для мобілізації коштів. Як правило, на кризових підприємствах він вже зроблений; 2) продаж запасів готової продукції реалізується складніше, тому що, по-перше, припускає продажі зі збитками, а по-друге, веде до ускладнень із податковими органами; 3) продаж нерентабельних виробництв й об'єктів невиробничої сфери найбільш складний і передбачає особливий підхід [1, с.72]. Для того щоб мінімізувати ризик від подібного кроку, необхідно ранжувати виробництва по ступеню залежності від технологічного циклу підприємства [2]. Ранжування через стислі рядки здійснюється переважно експертним методом, з урахуванням наступних правил: 1) продажу підлягають об'єкти невиробничої сфери й допоміжні виробництва, що використовують універсальне технологічне встаткування (наприклад, ремонтно-механічні й будівельно-ремонтні цехи). Їхні функції передаються зовнішнім підрядникам; 2) ліквідуються допоміжні виробництва з унікальним устаткуванням (цеху підготовки виробництва, окремі ремонтні підрозділи). Відсутність цих виробництв у майбутньому можна буде компенсувати як за рахунок покупки відповідних послуг, так й їхнього відтворення в економічно виправданих масштабах при необхідності; 3) слід позбутися від нерентабельних об'єктів основного виробництва, що перебувають на кінці технологічного циклу. Їхні функції також передаються зовнішнім постачальникам [3]. Фундаментальна діагностика банкрутства підприємств характеризує систему оцінки параметрів кризового фінансового розвитку підприємства, яка здійснюється на основі методів факторного аналізу та прогнозування. Особливе значення для підприємств, що знаходяться в кризовому стані, має формування і реалізація напрямків антикризового управління. У стабілізаційну програму перш за все має входити комплекс заходів, спрямованих на відновлення платоспроможності підприємства.

1. Василенко В.О. Антикризове управління підприємством: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / В.О.Василенко. – К.: ЦУЛ, 2003. – 504 с. 2. Колісник М.К. Фінансова санація і антикризове управління підприємством: навч. посіб. / М.К. Колісник, П.Г. Ільчук, П.І. Віблій – К.: Кондор, 2007. – 504 с. 3. Манойленко З. Особливості ранньої діагностики та оцінки ефективності управлінських впливів щодо попередження кризових явищ / З. Манойленко // Підприємництво, господарство і право. – 2007. – № 3. – С. 34–39.